

I visse andre Tilfælde er der derimod vistnok god Grund til at drage absolute Grænser for Generalforsamlingens Myndighed og derved give hver enkelt Aktieejer en af Generalforsamlingen uangribelig Ret. Den enkelte bør for det første have Ret til at modsætte sig Beslutninger, der ere i Strid med Lovens eller de bestaaende Vedtægters Indhold, eller som ikke ere tilblevne paa formelt behørig Maade. De derhenhørende præceptive Bestemmelser i Udkastet ere omtalte ovenfor. Dernæst gives der en Række Tilfælde, i hvilke den enkelte Aktieejer bør kunne modsætte sig en Beslutning af Generalforsamlingen paa Grund af selve Beslutningens Indhold, selv om den er fattet paa formelt lovlig Maade, fordi den indeholder en Krænkelse af hans Særrettigheder. Dette følger af almindelige Retsgrundsætninger og maatte ogsaa uden Lovhjemmel antages. Ved Indtrædelsen i Selskabet har det enkelte Medlem vel til en vis Grad underkastet sig Majoritetens Afgørelser, idet en modsat Ordning vilde lamme Selskabets Handlekraft og paa det alvorligste true dets Levedygtighed. Men denne Opgivelse af økonomisk Selvbestemmelsesret gælder dog selvfølgelig kun til en vis Grad. Selv bortset fra Rettigheder, der kunne være den enkelte kontraktmæssig tilsikrede, maa Underordningen under »Selskabsviljen« antages at være knyttet til visse Forudsætninger. Det kan være noget vanskeligt nøjagtig at angive, hvilke disse ere, men man har dog ment, at der i Loven ikke burde savnes en Bestemmelse derom, hvilken Udkastet da har søgt at give i § 58, 2det og 3die Stykke, der sikkert ogsaa ramme i alt Fald alle de praktisk betydningsfulde Tilfælde, hvor Beslutningen vilde være i Strid med væsentlige Forudsætninger for Indtrædelsen i Selskabet. Forskellen i Behandlingen efter de to Stykker beror derpaa, at de af 1ste Stykke omfattede Beslutninger kræve alle Aktieejeres Tilslutning, idet de gaa ud over de Forudsætninger, der for samtlige Aktieejere have været bestemmende for Indtrædelsen i Selskabet, medens de af 2det Stykke omfattede Beslutninger efter deres Indhold alene kunne tænkes at medføre en Forringelse i Retsstillingen for nogle af Aktieejerne og derfor kun kræve Samtykke af disse. Her kan ogsaa nævnes Udkastets § 11, 2det Stykke, som ved Afstemningen om Selskabets Stiftelse forbeholder den enkelte Aktieejer Ret til — paa de der nærmere angivne Punkter — at modsætte sig Forandringer i Tegningsindbydelsens Bestemmelser. Efter det norske Udkast (§ 73) og flere fremmede Love (bl. a. den svenske Lovs § 33 og den tyske Lovs § 275) fordres der ved flere af de heromhandlede Beslutninger kun en kvalificeret Majoritet til deres gyldige Fattelse, saaledes navnlig til Beslutninger, der gaa ud paa at gøre Forandringer i Selskabets Formaal. Denne Ordning, der i høj Grad kan misbruges af et Flertal, naar det tillige raader over den overvejende Del af Aktiekapitalen, har man imidlertid fundet afgørende Betæneligheder ved at slutte sig til.

I denne Forbindelse bør Reglen i Udkastets § 59 omtales. Den der opstillede ganske korte Forældelsesfrist for Søgmaal, hvorved en Aktieejer vil søge en Generalforsamlingsbeslutning omstødt som retsstridig, er fastsat under Hensyn til, at en Omstødelse efter længere Tids Forløb af Beslutninger, i Henhold til hvilke hele Selskabets Drift maaske er bleven omdannet paa en væsentlig anden Maade end det ellers vilde have været muligt, idet f. Eks. en ny Virksomhed er optaget eller de tidligere betydelig udvidede, nye Anlæg paabegyndte osv., vilde kunne blive skæbnesvanger for hele Selskabets Trivsel. Den særlige Forældelsesfrist gælder derfor uden Hensyn til om den paagældende Beslutning indeholder Angreb paa de egentlige Særrettigheder eller menes at være i Strid med de i Selskabets og Aktionærernes Interesse i Loven eller Vedtægterne opstillede Forskrifter om Iagttagelsen af visse Former ved Indvarslingen,